

KÖZHIR

1962. IV. 7. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XIV. évf. 8. szám.

HÍR

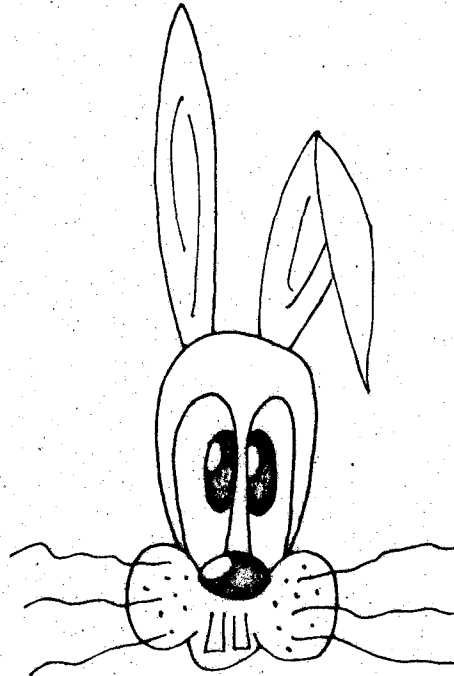
Pontosan nyolc óra után néhány perccel szerkesztőségi ülés kezdődött, ahol új vezetőket választottunk. Ezt az tette szükségessé, hogy Jules / sokak szerint Illés Gábor / lemondott a felelős szerkesztői munkáról.

Az „előterjesztett” javaslat az volt, hogy Cser vegye át a felelős szerkesztést / mert sok fórumon a felelős szerkesztő képviseli az újságot, itt nem árt a tapasztalat /, s az így megüresedett fő-szerkesztői helyet Zelena Feri vegye át. A javaslat megvitatása közben főszerkesztőnek javasolták Bánfai Zsoltot is. Vélemények és ellenvélemények hangzottak el a szavazás előtt, aminek eredménye:

**Felelős szerkesztő /egyhangúlag/
Cserkúti György**
**Főszerkesztő /11:6 aránnyal/
Zelena Ferenc**

Az ülésnek pezsgőbontás vetett véget - mert ugye ez is alkalom volt az alkoholisálásra, az alkoholisálás pedig arra, hogy eredményes munkát kívánjunk egymásnak.

Szerkesztőség

Kellene híveit: üdvözel!

Művel
JEGYZETLAP

Csepelen lakom. Nehéz eljutni hozzánk. A kollégiumból villamossal, NÉVvel, busszal lehet..

Beteg voltam két hétig. Eljűttek néhányan meglátogatni, nagyon jól esett. Eljűtt Pé is. Pé, aki négy hete eltűrt a lábát. Eljűtt, pedig tudta, hogy a villamoson nagyot kell lépnie. Eljűtt bár esztette, hogy a busszon is nehéz lesz utaznia, és hogy mire hozzánk ér, elfárad és megfájdul a lába. Eljűtt mégis és hozott egy kiló almát. Húsvéti rosmaringot.

Mindenkinek ilyen ajándékot kívánnék húsvétra. Nagyon talán még nem is kaptam még ekkorát. Ezt az almát el kellene tenni.. Talán dunsztba. Nem is tudom..

Koncz István

MEDDIG TART A VACSORA?

Egyik nap, késő délután mély álomból riadtam fel. Hogy miért alszom ilyen jóízűeket fényes nappal, az maradjon az én titkom. Riadtan néztem az órára, de még semmi vész nem volt; csak háromnegyed hét. Lehet még vacsorázni, elvégre a kaja hétig tart. Uccu neki, elő gyorsan a kajajegyet, nadrágot, irány a konyha!

Ahogy beléptem, láttam, hogy már csak az egyik asztalnál ül egy szintén kései vendég. Evőeszköz, pohár, tálca. Elindultam végig a pult mellett, de kaja sehol.

—Vacsorázni óhajt? — kérdezte kedvesen az egyik néni a kiosztó mögül.

Közöltem vele, hogy igen,

mire ő mentegőzni kezdett, hogy már elpakoltak, már ők is mennének haza, stb, stb. Közben valahonnan hátulról összezúzta a menüt. Nagyon udvariasan elosevegtünk még a kaja minőségéről, végül átadta az ominózus adagot, melyhez jó étvágyat kívánt.

Tulajdonképpen nem volt semmi gond; de azért látzott, hogy mindkettőnk egy kissé feszélyez a helyzet.

Mindéből levonva a következtetést javasolom, hogy a vacsora befejezésének időpontját közbe megegyezéssel tegyék előbbre.

TENISZ

Valószínűleg a tenisz szépsége-
i mindenki előtt ismertek, ezt
nem kell bizonygatni. Jelenleg
azonban igen kevesek számára adott
a lehetőség úzására, főként fiata-
labban korban, hiszen testnevelési
órákon az iskolákban, egyetemeken
elvéve oktatják, a pályák egyéni
sportoláshoz a magas pályabérle-
ti díjak miatt szinte hozzáférhe-
tetlenek. Ebben a sportágban is
igaz az a megállapítás, hogy a
mozgásra való ösztönzés leghaté-
konyabb eszköze a lehetőségadás,
ez az itt is kulcskérdés a létesít-
ményhelyzet.

Az egyetemnek jelenleg hat dar-
ab lakos tenispályája van,
amely sajnos nem tudja kielégí-
teni az élspport és a dolgozói-hall-
gatói igényeket. Ezért már több-
ször fogalmazódott meg javaslat
a bővítésre. Idén úgy tűnik, hogy
nagy előrelépést sikerült tenni,
hiszen hamarosan elkészül a BEAC
sporttelep mellett hat darab mű-
anyag borítású tenispálya, amely-
ből hármat a BME fog használni.
Javaslatot tettünk továbbá az R-T
épületek közötti röplabdapályák
átalakítására is oly módon, hogy
teniszre és röplabdára is alkal-
massak legyenek. A minimális költ-
ségű átalakításhoz felajánlottunk
társadalmi munkát is, de egyelő-
re a megvalósítás ideje kérdése...
Mindeneestére a műanyag borítású

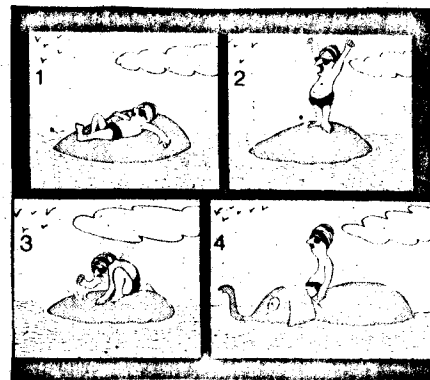
pályák elkészültével 50%-kal nő
meg a lehetőség és ezek nem is
igényelnek karbantartást.

Az eddig rendelkezésre álló
pályák elosztásában azonban súlyos
aránytalanság állt fenn, hiszen
heti 174 órával rendelkeztek a
dolgozók, ill-gyel a MAFC szak-
osztálya és 75 órával a hallgatók.
A hallgatói-dolgozói létszámarány
azonban nem indokolja a tömegsport-
időn belüli nagy eltérést / 174:
75 / a dolgozók javára. Az előző
években, mivel a létesítményhely-
zet nem javult, nem volt lehető-
ség az arányok változtatására.

Idén a helyzet az új pályák
belépésével megváltozik. A pálya-
elosztás megbeszélésén, amelyen
részt vettek a MAFC szakosztály-
vezetői, valamint a szakbizottság
képviselői, a kari-kollégiumi
sportfelelősökkel egyeztetve ja-
vaslatot tettem az arány 1:1-re
való módosítására. Ez, sajnos me-
rev ellenállásba ütközött, így
ideiglenes becaztásként az előző
évit fogadtuk el, mely az új pá-
lyák belépéséig érvényes.

A hallgatók számára a pályahasz-
nálásra jogosító igazolványokat
240 Ft és fénykép ellenében, sze-
mélyi igazolvány felmutatása mel-
lett a Ka. 33-ban, az egyes szá-
mú tornaterem kezelője osztja
április 5-től.

Szabó Mihály
EB sportfelelős

Születésnapi Tirtelges S.G.Y.-nek

A Sándor Gyurit mindenki ismeri.
Ha jártál most vasárnap vagy még
szombaton az E-ben, Te is láttad
megint. És újra élménnyé vált szá-
modra az, amit csinált. Hazamentél,
és érezted, hogy most neked is hi-
ányzik valami. És még sokáig hiá-
nyozni fog. Mindaddig, amíg nem
láthatod ismét.

E tenyéryni helyen mit is írhat-
nánk vasárnap elmúlt születésnapja
kapcsán? Hiszen talán nem is lehet
többet írni ennél, mint amit Lázár
István írt az ES hasábjain.
Még aztán /Nagy László szavaival/
miképpen is tudnánk iskolás mér-
legeken lemérni a nagy cetet, a-
kától megöszült a tenger. A nagy
cetek embert is magukhoz méltót
kivánnak.

„Mi már ahhoz a generációhoz
tartozunk, akik a „Hétköznapi fa-
sizmust” is csak filmen láttuk.

De akik minden nap tapasztaljuk
a hétköznapi brutalizmust. En az-
ért huztam boxkesztyűt, hogy ne
minden nap tapasztaljam. És azért
is tartom meg, hogy mások eggyel
kevesebbhez jussanak. Mert mi a
boxkesztyűt már nem védekezésére
vagy támadásra használjuk. Hanem
benne fityisá mutatunk az erőszak-
nak. Csak nem látni. Mert beidegso-
dótt, hogy boxkesztyűvel csak útni
lehet. Pedig lehet rózsát is fogni,
és ezt nálunk nagyobb erőnk elve-
hetik ugyan tőlünk, de a tüskék,
azok bennünk maradnak.”

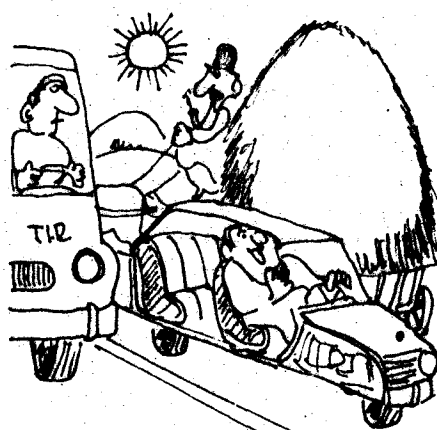
KÖLTŐI SORS

Roszcuz aludt éjjel,
Valamit kitalált.
Asztalához ugrott,
Formálta mondatát.

Előködülő szavak,
Rímbe zárt gondolat,
Surran a poézis,
S O hangosat kiált:

„Tollat ide, hamar!
Hol a fegyverem?!”
Valami úgy szúr:
Höpp! rajta ültem...”

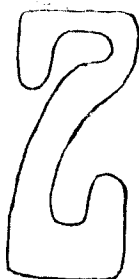
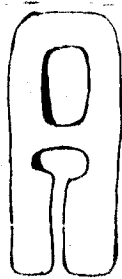
szs

Centizés

- Na látod, sziveskedem, hogy még is
elfértünk a szénásszeker és a kamion között!

22 KÖZHIR

Néhány évet éltél még csak. Már tudsz járni, és szépen mondd, hogy „ Mama ”. Most itt állsz a lépcső alján. Fönn, magason, nagyon magason a kapu. Nagy és díszes. Zárva van. Csak sejtéd, hogy valaha talán 23 éve volt valami közöd hozzá. De nem jut eszedbe.

Aztán elfordulsz, és megnézel. Gondjaid lesznek Hétköznapok vesznek körül. Egyszerűen: létezel. Talán élsz is egy kicsit, és próbálsz örülni. Ne félj. Sikerül majd máskor is.

Az első nagy csalódás akkor ért, amikor kis barátod, a Robi szüleivel más városba költözött. Még sírtál is. Megígérték, hogy visszajönnek meglátogatni, vagy majd te is elmehetsz hozzájuk. De nem jöttek vasárnap sem, és a következő héten sem. És te sem mehattél. Nyáron jött valaki a szüleivel, akire a felnőttek azt mondták, hogy ez a Robi. Az arca egy kicsit hasonlított, de ez nem lehetett ő. Másként beszélt, más ruhája volt, és magasabb volt. Különbön is! Robi mindig a kissámlira szokott ülni, a könyvespolc mellett, és maga alá húzta a lábát. Ő nem volt Robi, csak őt is úgy hívták.

— Ilyen az élet, kicsim — mondta anyukád.

Azóta ezt sokszor mondták neked, néha kimondatlanul, és néha te is — önmagadnak.

A kaput újra és újra meglátogatod azóta az első — vagy másodikként? — találkozás óta. Nagyon jól ismered már. Ha becsukod a szemed, és rágondolsz, magad előtt látod. Hatalmas méretű gótikus kapuiv legmélyén búvik meg. Az ívet jobbról-balról 12-12 kecses oszlop tartja, melyek közt

nincsen két egyforma. A széles lépcső aljáról úgy tűnik, hogy az oszlopok mindjárt eltörnek a szörnyű súly alatt. Gyönyörűek és kecsesek. De tudod már, mert láttad közelről is, hogy egy oszlopot tizen sem érnének körül. Előre nézel; középen ott tornyosodik a kapu. Két szárnyú, súlyos, faragott tölgy. Embervastagságú vaspántjai ezüsttel futtatottak. A domborművek arannyal kivertek. A rézkilincsek akkora, mint a karod, és fejmasszázsban van.

Alatta a Zár.

Ha rátapasztod a füled, édes muzsikaszó szűrődik át rajta. Érzed, hogy valami húz, húz a túloldalra. Elveszted minden évilági érzékedet. Elveszted az időérzéked, nem tudod, kint vagy-e, vagy bent. Nem érzed a gravitációt, de nem lebegsz. Nem látsz, de csodás fények úsznak el előtted.

A zene elhallgat. Szétfoszlik minden. Dörömbölsz. Nem nyitnak ajtót. Belédnyilall egy gondolat:

— Meg kell találnom ... meg kell találnom ... a kulcsot. A kulcsot kell megtalálnom. Meg kell találnom a kulcsot! A kulcsot! A KULCSOT!!!

Majd elájulsz.

Elvégezted iskoláidat, anynyit, amennyi eszedből, idődből, akaratodból és józan belátásodból tellett, és úgy érzed, felnőtt vagy. Már dolgozol, és családod van.

A lányodnak már megvolt az első menstruációja, és te öregszel.

Robit régen elfelejtetted már, de a kapu, a Zár nem hagy nyugodni. A kulcsot keresed, gyötröd magad, de hiába. Pedig itt kell lennie. Valahol itt. Nem messze. Egészen közel. Hol is... Ja, talán ide... Nem...

NEEEMI!

Arra eszmélsz, hogy unokád húzza a maradék hajadat. Gyöngéden kibogozod ujjait büszke fűrtjeidből, és csendesesen lesegit a földre.

— Na, fűse szépen anyádhoz — hajolsz a füléhez, és ráútesz egy biztatót a popsijára. A csöppesség lelkesen vágat tegnaptalált száraz virágjával. Szívárványkarika közepén szalad, lába már nem is éri a földet. Majd a kapuvá változik, és egyre közeledik. Nem, dehogy. Érzed, hogy te mérsz a kapu felé, szemed a Zárra szegezed. Frakk van rajtad, keményített nyakú hófehér ing, és fénylő mellény. Cilindered alatt kellemes hűvösség van, játszol elefántcsont gombos sítápcáddal, és a nap megvillan lakkcipődön. Méltósággteljesen, lassan mérsz föl a lépcsőn, mint aki utolsó útjára megy. Megállsz a kapu előtt. Valami belső erő arra kényszerít, hogy emeld a kezéd. Emeled. Még. S most olyat tezel, mit még életedben soha. Megfogod a kilincset. Lenyomod.

A kapu kinyílt.

Téged nem látunk már, sűrű ködfelhő takar el, de hangod még átszűrődik rajta:

— Nyitva volt, mindig is nyitva volt!

Éles, torz nevetés harsan.

— Bolondok, bolondok vagytok mind, mind azok vagytok! Hát nyitva van! Mindig nyitva van...

Minden elcsendesedik.

A végtelen megnyugvás ült ki az arcodra, miután megmutatta az örök békét: a hirtelen halál. Csak a gyertyák pattognak néha, ahogy állunk a koporsód mellett.

Csak az élőknek fáj a halál.

SZS

IRODALMI SAROK

Szentmihályi Szabó Péter versei fel-
 ölelik mindazokat a témákat, amelyek
 mindannyiunkat foglalkoztat. Korunk leg-
 égetőbb egzisztenciális, filozófiai, mo-
 rális kérdései izgatják, a közgondolko-
 dás félig kimondott vagy éppen elhallga-
 tott igazságai. Verseiben nem ismer meg-
 alkuvást akkor sem, ha a civilizáció ön-
 pusztításával, az ember embertelenségé-
 vel, akkor sem, ha szűkebb környezetünk
 megoldatlan, fenyegető kérdéseivel kell
 szembenéznie. Talán csak a humor, a be-
 látás vagy a ráción is túlnövő hit eny-
 híti komor megállapításait.

Eddig megjelent néhány regénye ellené-
 re is költőnek vallja magát. Az utolsó,
 negyedik verseskötetéből, melynek címe
 A Nagy Számítógép, válogattunk néhányat.

Igazság

Először magunkban mormoljuk,
 aztán a tükör előtt,
 majd megemlítjük asszonyunknak,
 barátainknak pohár bor mellett,
 aztán leírjuk, öt példányban,
 aztán felolvassuk,
 aztán kikiáltjuk,
 hogy mindenki beleremeg!

Remény

A remény nem hagyja el az embert.
 ezt az életet még túl is lehet élni.
 ezek az ellenségek még egyszer
 megölelnek,
 ez az egész szörnyű játék csak játék
 volt valóban,
 bármikor visszamehetünk a tíz év előtti
 útra,
 mindent vissza csinálhatunk,
 kinő hajunk, gerincünk kiegyenesedik,
 elvesztett időnk még visszatér,
 biztosítanak arról, hogy tévedés volt
 mindaz, ami történt velünk
 1977-ig a kozmoszban,
 teremtés és káosz között,
 a Galaktikában, a Naprendszerben,
 a Föld nevű bolygón,
 egy nevelésesen kicsiny,
 nevelésesen tragikus
 és nevelésesen egyszerű
 országban, Magyarországon.

Akarom az arcomat

akarom az arcomat
 az igazit
 nem a szennyes tükröt mely
 megnyomorít
 akarom végre az arcomat
 mely nem mozaik
 felismerjen aki majd jön
 s megszabadít

Filozófiai töredékek

Gondolkodom: hát nem vagyok.

Ami van,
 gondolatlan.
 S ezért is gondtalan.

x

Játszom árnyképeitekkel.
 Most éppen egy árnyat gyűlölkök,
 egy másikért aggódok,
 a harmadikért imádkozom,
 ne senyvedjen el
 árnyék-poklomban ő is.
 Ne szeress viszont,
 elveszíttem a csalódás tartós örömét
 tünékeny csömörért.

Mérték

Ez a kor sem rosszabb, mint a többi,
 csak több ember van, többet lehet élni,
 csak nagyobb a gazdagság és az éhség,
 és a próféták nyelvét jobban kitépték,
 nem is kitépték. Elárasztották
 hamis tanokkal
 a világot a gépek, apró sátánokkal:
 külön-külön egyik sem veszélyes,

felismerhető,

de együtt már óceán, mindenható erő.

Nagy a kísértés, hogy abba hagyd a
 munkát,
 úgy tűnhetik, épp a Munka únt rád,
 s ha nincsen Szem, mely fentről figyeljen
 néha úgy érezheted: felesleges a jellem,
 s az ész helyett jobb vezér az ösztön,
 kívánságait megválthatod aranyon-ezüstön,
 s ha a tudatlanság megbízható érdem,
 elég, ha annyit tudsz, mi vehető pénzen.

Én mégis azt mondom, vedd meg lábadat,
 testvérem, mert sokat veszít, ki elmarad
 a külső sötétben, amely körülötted van,
 és amely ellen meghaltak oly sokan.
 Meghaltak oly sokan, ártatlan, büntetlen,
 kisebb-nagyobb máglyákon és keresztteken,
 tépettek húsukat, éltek tovább vakon,
 messzebb láttak mindig a bürtönudvaron.

Összeállította: *P. S. S.*

Titokban lázadó

Derült és könyugodt vagyok,
 mindenről lemondtam, égi fény emléke
 már,
 mindegy nekem, ez Szingapur vagy
 Budapest,
 túl ezen is, taxik mindenhol járnak,
 vagy tevék.

Saját halállommal én számolok el,
 a Semmi majd megítél, mielőtt
 megsemmisít,
 s megsemmisíti életét.
 Titokban lázadó terveket forgatok,
 sosem-volt világ-összeesküvést,
 várom, álomban megjelenjen
 pontos paramccsal az Angyal.
 Minden évemnek, napomnak, másodpercmnek
 oka volt, elszámolok vele,
 s leszámolok mindazzal, ami oktalan.
 Felelni fogtok értem.

Az ő múltját folytatd és fejezd be,
 kik elszánták az Embert szeretetre,
 kik felajánlották a mindent látó Szemnek,
 akik voltak a hétköznapi szentek,
 akik meghaltak a szent keresztért,
 akik kiáltották: vive la liberté,
 akik kimondták: no pasaran,
 akik tudták: nem vált meg korbács, se
 arany.

Vedd meg lábadat, mondd: másképp nem
 tehetek!
 Példáddal növeld fel új embereket,
 nem a hatalom emel fel: az úgy felemel,
 légy csak kicsi szolgálja, s vezére
 leszel,
 ez a kor sem rosszabb, mint a többi,
 csak több ember van, többet lehet élni.
 De te vigyázz, meg ne feledkezz róla:
 minden óra a huszonnegyedik óra!

Mert van örök ember és van örök érték,
 ne hagyd becsapni magad: nem vesztett a
 mérték,
 őrzik a holtak az élők a hangok a
 könyvek
 és mérték nélkül élni sem meghalni se
 könnyebb.

Ebben az országban
 Ebben az országban mindenki tehetséges,
 és mindenki iszik hogy elfelejtse.
 Ennyi tehetséges ember egy ilyen kis
 országban
 már szinte zavaró körülmény.

ÚJ FŐRENDEZŐ! ÚJ KLUB?

Ismeretes, hogy a múlt év szeptemberében a Közlek-Lik és a Mária-klub utódként új klub indult be a Landler Jenő Kollégiumban /XI. Barátok Béla út 17./ Közlek-Klub néven, mely minden pénteken 19⁰⁰-tól 23⁰⁰-ig várta látogatóit. Az első bulikon még kötelező volt a fiúknak a diákigazolvány, de később megszűnt ez a köztétség. Ennek következtében a kezdeti pangás után a klub hetente megtelt vendégekkel. Sajnos ennek a remek húzásnak más, sötétebb következményei is lettek. A klubban egyre-másra fordultak meg a már az összes egyetemi és főiskolai klubból kitiltott elemek, akik itt folytatták azt a szórakozási formát, amit másutt már nem tűrtek meg. Rendszeressé váltak az alkoholgőzös jelenetek, s előfordult véres verekedés is. Mindez a rendezők szeme láttára!

Igy került a KB, majd a Kari Vezetőség titkárságának napirendi pontjai közé a klub jelene és jövője. A titkárság abból kiindulva, hogy a KISZ Egyetemi Bizottsága támogatja a kollégiumok sajátos jellegű klubjait, mindaddig, amíg az rendeltetésének megfelelően működik, valamint figyelembe véve azt, hogy a Landler Kollégium épületében előzőleg egy sikeres Vásárhelyi Klub működött, tehát az épület lehetőségei adottak, egyetértett abban, hogy a klubot meg kell tartanunk, de a működésén változtatni kell, melynek egyik alapja lehet egy új főrendező és a rendezőgárda újjászervezése.

Ezen előzmények után ült össze Stukovszky Zsolt /a KV titkára/, Halmi Gábor /volt LIK főrendező/, Koleszár Gábor /a vasárnapi E főrendezője/ és Király Gyula, hogy a jelenlegi helyzetből kivezető utat keressenek. A megbeszélés után került a Kollégiumi Bizottság ülése elé, melynek egyetlen napirendi pontja a Közlek Klub helyzete volt, az a javaslat, hogy az új főrendezőt az adott helyzetre való tekintettel ne a rendezőgárda, hanem a KB válassza meg. A főrendezői poszt betöltésére az előbb említett megbeszélés

és résztvevői Gulácsi Ferencet /391. tk./javasolták.

A KB ülésén, ahol Barcza Zoltán, volt LIK főrendező neve is fölmerült, mint leendő klubvezető, mintegy negyven perces vita után került sor a szavazásra: az E klub egyik rendezője, Gulácsi Ferenc lett az új főrendező.

Ez alkalomból ültem le Ferivel egy rövid beszélgetésre.

- Hogy képzeled a klub megújulását?

- A legfontosabb feladat egy új, kisebb létszámú és évfolyamarányos rendezőgárda kialakítása, melynek már háromnegyed része megvan. Erre azért van szükség, mert az előző gárda egy évfolyamra épült; így szinte lehetetlen az „utánpótlás” biztosítása.

- Építeni fogsz az előző rendezőkre?

- Nem, építeni nem fogok rájuk. Szabad kezet kaptam a rendezőgárda összeállítására, s értük én egy személyben vállalom a felelősséget. Olyan sokoldalú embereket választok segítőimül, akik határozottak, megbízhatóak, udvariasak, megvesztegethetetlenek, ha kell kemények és vállalkozók, hogy legalább kéthetente rendeznek. A kiválasztásban, remélem, segíteni fog az a tapasztalat, amit E-rendezőként két éve gyűjtöttem. Mindez persze nem jelenti azt, hogy az előző gárdából senki nem lehet rendező.

- A „saját” rendezőiden kívül milyen segítségre számíthatsz még?

- A KB, a kari KISZ valamint a vasárnapi E klub erkölcsi támogatására is ígéretet kaptam, melyet a klub átforgalmazására, szállítására, hangulatosabbá tételére kívánunk fordítani. Ebből a pénzből szeretnénk kialakítani a játéklklubot, melyben TV-játék, rex, asztali foci, sakk, rómi kártya, billiárdasztal kapna helyet. Saját erőből kívánjuk elkészíteni a térelváltató paravánokat, és a hangulatot emelő világító berendezéseket.

- Mik az elképzeléseid az új klub működéséről?

- Hát ez elég összetett. Nézzük sorjában. Először is egyetemi, főiskolai klubot szeretnénk csinálni.

Ezért csak diák- vagy rendezőigazolvánnyal engedünk be embereket, valamint végzett diplomásokat, s ezalól nem lesz kivétel. Így várhatóan a vendégek „összetétele” is megváltozik, és nem lesz több botrány a klubban.

A program összeállításánál abból indulunk ki, hogy disco minden második utcasarkon van. Mivel a játéklklubbal kívánjuk megalapozni sikerünket. Állandó műsorunk lesz a Dave disco és a filmvetítés. Az indulás után két- három héttel már más műsorokat is tervezünk, mint pl. karate bemutató vagy pantomim. A műsorok szervezésében egyébként nagy segítséget nyújt majd az E klub, személy szerint Koleszár Gábor az E egyik főrendezője.

A játéklklubot a jelenlegi kis klubban fogjuk berendezni, s ez a helyiség nemdohányzó lesz. A büfé egy, az ebédlő melletti szobában kap helyet, s dohányzó vendégeinknek a folyosón helyezünk el asztalokat. Változást jelent az is, hogy a büfében tömény ital nem lesz.

- Hogy álltok a propagandával?

- Az egyetemi nyomdától függően maximum két héte belül Budapest minden egyetemére, főiskolájára és ezek kollégiumaiba eljutnak a klub plakátjai, amelyek minden lényeges tudnivalót közölnek majd. Az új klub egyébként április 16-án kezd meg működését, s változatlanul 19-23 óráig tart nyitva. A beugró mindenkinek 20 ft-ba kerül. A propagandában és a várható kezdeti nehézségek leküzdésében az E klub rendezői is segítenek majd.

- E sok szép terv után engedj meg egy kellemtelen kérdést. Március 30-án választottak meg főrendezőnek, s mánap, 31-én nem jelentél meg a rendezőgyűlésen. Hogy történhetett meg ez a malőr?

- Sajnálatos félreértés történt, ugyanis ezt a rendezőgyűlést nem én hívtam össze, meghívót sem kaptam rá, ráadásul éppen ebben az időpontban a Budapest Sportcsarnokban rendeztem. Ez a programom már két héttel előzött biztos volt.

- Végül a címadó kérdés: Új főrendező! Új klub?

- Határozottan állítom, hogy igen. S aki kíváncsi rá, hogy betartom-e az ígéretemet, azt szeretettel várjuk április 16-án 19⁰⁰-kor az új Közlek Klubban.

T. Fülöp

KÖZHIR

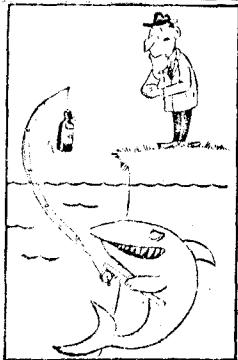
HIK 000000

Odautazva, amikor a vonatból idén először láttam meg a Balatont, különös érzés fogott el. Hosszú idő óta most jutott eszembe először a nyár. Persze elindult a fantáziám.

Arra gondoltam, milyen jó lenne, ha nem kellene fájni, hanem a nagy melegben beleizzadnánk a vonat mocsok ülésébe, ha megérkezve felszárdultan fürödhethetnénk, ha a szabad ég alatt ping-pongozhatnánk, este a parton ülve pedig végre igazán kibeszélgethetnénk magunkat, ha szalonnát is sütnénk, mint minden évben eddig, és újra körbejárnánk stoppal a tavat, ha szeretnénk a lányokat, és ők sem vetnének meg minket, ha sziszegve rágósálnánk a főtt kukoricát, ha hosszú sorban állnánk bosszankodva az ABC előtt, ha Lelléről Boglára járnánk pizzát enni, és Földvára fagyaltozni, ha a parton állók nagy derült-ségére potyognánk le a surfől, ha hajókiránduláson izlelnénk meg, hogy milyen az igazi badacsonyi bor, ha nagyképpen mesélnénk évközi élményeinket, elmennénk moziba, vagy koncertre, ha egy hajnalban igazetten bámulnánk az ébredő tavat, és egy varjú belekárogna a napfelkeltébe, ha zöld lenne a fű, és lombosak a fák, és hát Istenem, ha béke lenne a Földön.

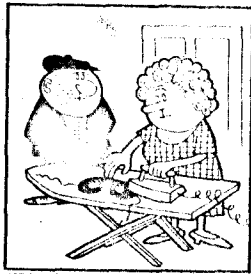
Apróhirdetés: 1982 éves higany-idegességgel kínlódó, lakhatónak mondott Világ korban hozzá illő, megértő Békét keres házasság céljából. Minden megoldás érdekel. Hídegháborúk kíméljenek. „Kinek ország nem fáj, póz magyarság, kinek semmi sem fáj, póz emberség /N.L. 1925-1978. /” jeligére a Közhirde-tőbe.

Koncz István

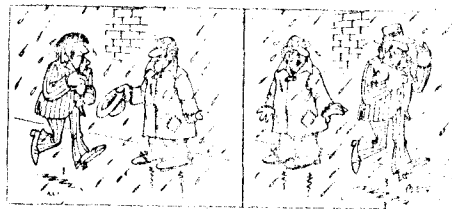
A nyári expressz táborokra még mindig lehet jelentkezni Horváth Áginál a K.I. 51-ben. /Balatonföldvár, Verőcsemaros, Killiántelep/ Ha megjöttek a beutalók mindenkit értesíteni fogunk.

KISZ Érdekvédelem

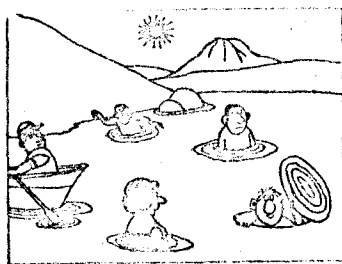

Április 22-én csütörtökön este 18³⁰ kezdettel Válságok a szocializmusban címmel Horváth Jenő tart előadást.

Helye: Landler Jenő Kollégium Klub

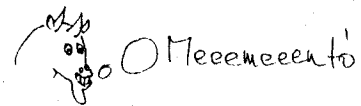

Az építőtábori csoportbeosztás, valamint az NDK-beli munkavállalás megbeszélése április 13-án 15 óra-kor lesz a K.I. 21-ben. Az érintettek - saját érdekükben - feltétlenül jelenjenek meg!

FIN TÁRA

A május 9-én rendezendő IV. FIN túsára - amelynek útvonalát már közöltük, és kiírását közölni fogjuk - nevezni a K épület MHSZ irodájában lehet 1982. április 15., 22. és 29-én 16³⁰-19 h-ig és 21., 28-án 16-17 h-ig.

Szomorú, megtört szívvel tudatom rokonaimmal, elvtársaimmal, barátaimmal és tisztelőimmel, hogy egy világ omlott össze bennem. Becsületes, megszokott kie köpködök, a Lágymányosi Tanszék immár megváltoztathatatlanul szomorú végét ért. A padlót felsűrolták, a helyiség új berendezést, világítást kapott, a kiszolgálás gyors, udvarias, a sör friss és egy korsó valóban fél liter. A törvénytelen utód neve: SARKI SÖRBÁR. Kérem a múlt jeles Tanszékének tisztelőit és látogatóit, hogy tartsanak velem, midőn szeretett késdobálónk emlékét utolsó útjára kísérem az Italcarnokba.

T. Fülöp

Kiadja: A BME és a KÖZLEKEDÉS-MÉRNÜKI KAR KISZ VEZETŐSÉGE
Felelős kiadó: dr. Váradi János
Felelős szerk. Cserekeszi György
Főszerkesztő: Zelena Ferenc
KÉSZÍTETTÉK: Sturc, Szabó L. Jules, Anis, Szűcs S. Pásztor Cs. Komó, Bozó, Bánfal Zs. Kovács P. Kirilly K. Bumbi, Máj Zs. Nagy V. Csékö G. Tótyi, Sanyi

Készült a BME sokszorosító üzemében, a számú megrendelés alapján.
Sokszorosítás vezető: MISZORI SÁNDOR